

Beszámoló a XII. Debreceni Nephrologiai Napokról 2007. május 30. – június 2.

Dr. Reusz György, egyetemi tanár
a Magyar Nephrologiai Társaság alelnöke

Tisztelt Olvasó!

Idén tizenkettedik alkalommal rendezték meg Debrecenben a magyar vesegyógyászat kiemelkedő éves rendezvény-sorozatát, a Nephrologiai Napokat.

Hadd kezdjem beszámolómat egy szubjektív megjegyzéssel. Az utóbbi években a kongresszusok, tanfolyamok, továbbképző előadásorozatok száma hihetetlen módon elszaporodott. A rendezvények között nem mindig könnyű az értékes, kiegyensúlyozott, a valódi újdonságot a rendszerezésre törekvő összefoglalókkal arányosan ötvöző, a specialista szakemberhez és a nephrologián kívülről érkező érdeklődőkhöz egyaránt szóló konferenciákra rálelni. Mint a Debreceni Nephrologiai Napok (DNN) rendszeres látoga-

Dr. Ujhelyi László, Dr. Trinn Csilla, Dr. Varga Zsuzsa, Dr. Mátyus János, Dr. Túri Sándor, Dr. Kakuk György, Dr. Balla József, Dr. Paragh György, Dr. Kárpáti István

Dr. Varga Zsuzsa, Dr. Mátyus János, Dr. De Châtel Rudolf

Dr. Túri Sándor, Dr. Kakuk György, Dr. Balla József, Dr. Paragh György

Dr. Balla József, Dr. Paragh György, Dr. Kárpáti István, Ádám Aurél

Dr. Balla József, Dr. Paragh György, Dr. Kárpáti István, Ádám Aurél, Dr. Kakuk György

tója és előadója tanúsíthatom, hogy Dr. Kárpáti István tanár úr és csapata évről évre sikeresen birkózik meg ezzel a kihívással. A Dr. Balla József professzor által vezetett Debreceni Egyetem Nephrologiai Tanszék munkatársainak évről évre sikerül újítani, új témákat kidolgozni, mindezt annak tudatában, hogy a közönség soraiban a nephrologusok mellett szép számmal vannak házi orvosok, belgyógyászok, gyermekgyógyászok, hypertonológusok, diabetológusok, rezi-densek és PhD-hallgatók.

A DNN azonban nemcsak egy száraz, tudományos előadássorozat. A rendezők által alapított és évente adományozott díjak a nephrologus társadalom nagy becsben tartott ki-tüntetése. Emellett a szervezők különleges kapcsolatot ápolnak a kulturális élet jeles személyiségeivel. A nagy gonddal összeállított kulturális program minden évben „kerek egész” eredményez, mintegy művészi alkotással ötvözve az információ folyam és a szociális program eseményeit. A programban szereplő neves művészek közül kerülnek ki „*Művészetével a Lelkek Gyógyítója Díj*” kitüntetettjei.

A kongresszus sikerét jól példázzák az elmúlt 12 év lenyű-göző adatai, hiszen a DNN-en az idei évben megrendezett továbbképzéssel együtt összesen 614 előadó 730 előadása hangzott el, a hallgatók száma több mint 8200 fő volt.

Hagyományosan a kongresszus megnyitóján került sor a DNN díjainak átadására.

Szakmai díjak:

A „*Magyar Nephrologiáért Életműdíj*”-at a Debreceni Egyetem Nephrologiai tanszéke 2005-ben alapította. A díj-jal a szakmában kiemelkedő tudományos, klinikai és iskola-teremtők munkáját méltányolják.

Idei díjazottak:

Prof. Dr. Gál György (Szegedi Tudományegyetem, Országos vérellátó szolgálat)

Prof. Dr. Vas István postumus díj (Western Hospital, Toronto, Kanada)

Elismerő Oklevélben részesült *Prof. Dr. Rosivall László* (Budapest, Semmelweis Egyetem Kórélettani Intézet) a Magyar Vesealapítvány elnöke, az Alapítvány fennállásának 20. évfordulójára alkalmából.

(A díjazottak életrajza külön mellékletként tekinthető meg).

Művészeti díj:

A „*Művészetével a Lelkek Gyógyítója Díj*”-at mindazok a művészek kaphatják meg, akik művészetüket a gyógyulni vágyó betegek és gyógyítóik szolgálatába állítják.

Az idei díjazott *Demjén Ferenc* volt, aki nagysikerű koncerttel köszönte meg az elismerést.

Az idei kongresszuson megjelent 950 résztvevő tudományos és klinikai ismereteit a 17 szekcióban elhangzott 70 előadás meghallgatásával gazdagíthatta.

A program első blokkja a „Fény és árnyék a mai orvostudományban” címet viselte. E szimpózium a rendezők azon törekvését példázza, hogy a napi rohanásban egy pillanatra megállva a szélesebb összefüggésekre is felfigyeljünk, felfedezzük a napi gyakorlat kérdései mögött a közös alapelveket, mozgatórugókat. Az előadások a címhez méltóan érdekesek és gondolatébresztők voltak. Gál György professzor „A

Gál György professzor átveszi a "Magyar Nephrologiáért Életműdíjat". A megatott kitüntetett feleségével

Dr. Polner Kálmán emlékelőadása Dr. Vas István professzor tiszteletére. Közös fejhajtás Vas István professzor emlékére

Dr. Rosivall László átveszi a díszoklevelet a Magyar Vesealapítvány 20. évfordulója alkalmából. Az elnökség gratulációja a Magyar Vesealapítvány elnökének

A kongresszus helyszíne

A regisztráció

Nagy érdeklődés a kiállítók standjainál

„vér” a Bibliában (Ó- és Új Testamentum), a Koránban és a Talmudban” c. előadását Kakuk György professzor: „Doktorrá fogadom!” – „Salus aegroti suprema lex esto!” „Est?” , Túri Sándor professzor „Az akut veseelégtelenség a XXI. Században”, végül Rosivall László professzor „A nephrologia globalizált világunkban” c. előadása követte. A szünet előtt Tarján Iván.: „Homage a la Medicine” – Árnýék és Fény című, a vesetranszplantációról

szóló megható filmje foglalta művészi keretbe mindazt, amit az alkotó fotóművész és maga is vesetranszplantált lát és gondol a szenvedésről a kudarcról a reményről a sikerről.

A továbbiakban az immár „szigorúan szakmai” témakörök, a hétköznapi munka következett. Ezzel kapcsolatban kiemelném, hogy a tudományos programot – példamutató precizitással szerkesztve – már hetekkel a kongresszus előtt teljes terjedelmében ol-

vashattuk a DNN honlapján, így mindenki kiválaszthatta az őt érdeklő témákat, megtervezhette „személyre szabott” kongresszusát, programját. (A honlap: www.nephrologia.com, a részletes program mellett sok hasznos információt találunk itt).

A teljes program ismertetésére e keretek között nincs hely, ezért csak a főbb témaköröket tudjuk áttekinteni.

Külön szimpózium foglalkozott a diuretikumok örökzöld témakörével

Szakmai munka, előadások, hozzászólások

Sajtótájékoztató. Dr. Máttyus János a Társaság KNB bizottságának vezetője, Dr. Kárpáti István a Társaság főtitkára, Dr. Balla József a Társaság alelnöke, Dr. Rosivall László a Magyar Vesealapítvány elnöke

A kongresszus élete. Szakmai munka közbeni szünet, egy kis kikapcsolódás, kötetlen beszélgetések

Magyaros est

Demjén Ferenc koncert és díjátadás a zenészek

(„Valóban a diuretikumok reneszánszáról van szó?”) annak tükrében, hogy az újabb szerekek mellőzhetőek a thiazidok káros metabolikus hatásai. Szimpózium foglalkozott az idült vesebetegségek felismerése, a laboratóriumi diagnosztika aktualitásaival, a napot pedig klinikopathológiai konferencia zárta, mely a focalis segmentalis glomerulosclerosis forrongó témakörét dolgozta fel annak a szem előtt tartásával, hogy a patológiai entitások mögött ma már nagy számban kimutathatók genetikai mutációk is, ami

gyökeresen megváltoztatja a terápiás stratégiánkat.

A következőben szó volt a diabetes kezelésének új lehetőségeinek és a cukorbetegség nephrologiai gondozása jelentőségéről, a lipidanyagcsere kezelésének új kihívásairól, a cardiovascularis betegségek rizikófaktorairól és a kezelés mai gyakorlatáról, valamint a renalis osteodystrophiáról. Két szimpóziumot szenteltek a renalis anaemia és szövődményeinek tárgykörére, áttekintve az anaemia következményeinek káros hatását egyéni és populációs szinten, továbbá az új eryth-

ropoesist stimuláló szerek farmakológiáját ill. alkalmazását. A hypertonia és krónikus veseelégtelenség „örökzöld” témakörét a veszélyforrások és megoldási lehetőségek szemszögéből valamint az atherosclerosis kapcsán két szimpózium is taglalta. Ezt követően a veseelégtelenség és táplálkozás tudomány határterületei kerültek „teríték-re”, úgymint az étrend-kiegészítők és adalékanyagok, majd pedig szó volt a vesebeteg táplálásterápiájáról a krónikus, ill. vesebeteg gondozásának és kezelésének gyakorlati kérdéseiről.

Protokoll vacsora

Grill parti és D Nagy Lajos koncert

Szombati nap témái a peritonealis dialízis majd pedig a vesetranszplantáció voltak. Ugyancsak szombaton került sor a hagyományos országos nephrologiai szakmai versenyre, melynek célja amellettt hogy komoly díjakkal tanulásra ösztökélje a résztvevőket, a szakmai megbecsülés biztosítása. Ezért álljon itt az idei nyertesek névsora (azonos teljesítmény miatt két első helyezettet hirdettek ki):

1. *Dr. Bajcsi Dóra* Szegedi Tudományegyetem I. sz. Belgyógyászati Klinika

1. *Dr. Brünner Szilveszter* Nagykanizsa MJV Kórház, Intenzív Terápiás Osztály

2. *Dr. Kovács László* Szombathely B. Braun Avitum 6. sz. Dialízis Központ

3. *Dr. Koroknai László* Budapest, FMC Szépvölgyi úti Szatellita Dialízis Állomás

4. *Dr. Havasi Anett* Veszprém Megyei Kórház I. sz. Belgyógyászat B. Braun Avitum 3. sz. Dialízis Központ

A díjazottak a Medicina Könykiadó Zrt. jutalmaként átvehették a Dr. Tu-

lassay Zsolt professzor szerkesztésében megjelent kétkötetes „A Belgyógyászat alapjai” c. könyvet, továbbá a Magyar Vesealapítvány ajándékként a Thomas E. Andreoli, Eberhard Ritz és Rosivall László professzorok szerkesztésében megjelent *Nephrology, Hypertension, Dialysis, Transplantation* c. könyvet. A díjjal járó elismerő okleveleket a díjazottak a Magyar Nephrologiai Társaság 2007. szeptember 6-8. között Pécsen megrendezett XXIV. Nagygyűlésének megnyitóján vehették át.

A szakmai verseny, és a győztesek

A DNN szervezői minden évben gondoskodnak arról, hogy az igen gazdag, feszített tudományos programot követően a hallgatóságnak legyen módja a kikapcsolódásra és az ismerkedésre. Nem volt ez másképpen az idén sem. Az első napon egy „rendhagyó” magyaros esten vehettünk részt, igazi magyaros ételekkel, ízekkel, zenével és tánccal. Az időjárás ugyan megrtérált minket és a szabadtérinek indult program az eső miatt végül csak szabad levegős lett a Vig-Kend major fedett teraszán, a rendezők és a nephrologus társadalom gyors helyzetfelismerő és alkalmazkodó képesség-

gének ez a jól sikerült este egyik ékes bizonyítéka lett.

Második esténken Demjén „Rózi” koncertjét élvezhettük, aki a tőle megszokott lelkesedéssel és profizmussal adta elő a minden generációhoz szóló dalait.

A péntek esti grill-partin D. Nagy Lajos, a Bikini együttes zenésze lépett fel. Az este vége felé a közönség nem csak együtt roptta a táncokat, hanem együtt is énekelt a legendás dalokat, tovább gazdagítva a DNN már így is kifogyhatatlan élményanyagát.

Nyugodtan mondhatom a DNN-t már eddig megjárt résztvevők nevében

is, hogy nagy érdeklődéssel várjuk a **2008. május 28-31.** között megrendezendő XIII. DNN-t, amely kongresszus ma már nemcsak az egyes orvostársaságok (MHT, MDT, MTT, MLDT, MVA, MANET) és beteg-egyesületek (VORSZ, Transzplantációs Alapítvány) kapcsolódási felülete, hanem új szakmai kapcsolatok meg-
alapozásának helyszíne is.

Az információk – az idej és az előző kongresszusok vetített előadásanyagával együtt – megtekinthetők a kongresszus honlapján:

www.nephrologia.com

Teszírás, zárszó, teltház!

PROF. DR. GÁL GYÖRGY szakmai életrajza

Dr. Gál György Szegeden 1922-ben született.

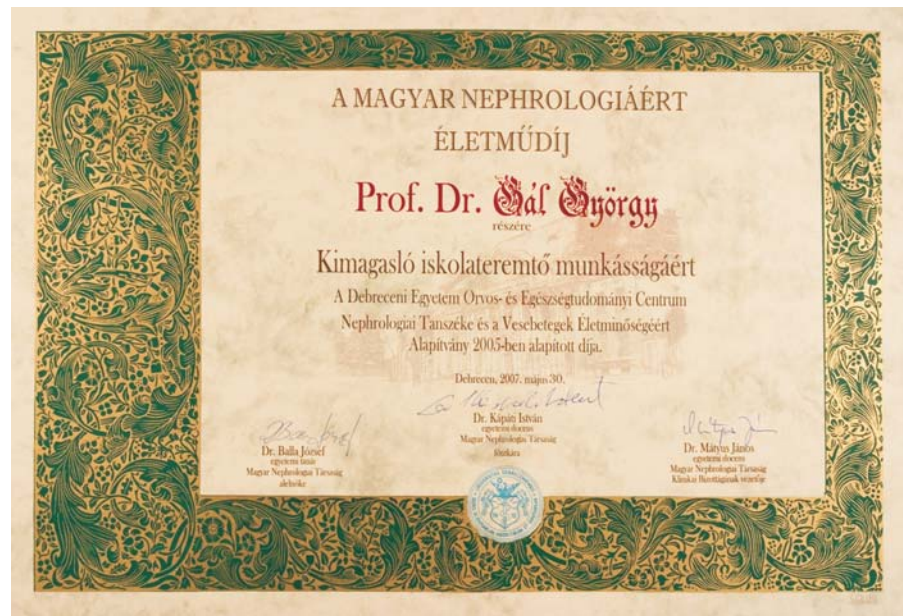
A Szegedi Tanárképző Főiskola biológia szakának (1944) és a Szegedi Orvostudományi Egyetem általános orvosi karán szerzett diploma (1950) után 1954-ben sebészből, 1962-ben urológiából tett szakvizsgát, majd h.c. szakorvosa lett a transfúziológiának (1981) és a nefrológiának (1985).

1950-1992 között a Sebészeti klinikán dolgozott, 1977-től mint egyetemi tanár.

1970-1992-között a Dél-magyarországi Regionális Dialízis Szolgálat, 1952-től 2002-ig a szegedi Regionális Vérellátó Intézet vezetője.

A sebészet határ területeire esett Gál György dr. munkássága, amelyből kiemelhető prioritások: 1962-ben az első hazai vesetranszplantáció-műtétben való részvétel, – hipertóniás krízisek miatt kétoldali nephrectomia, majd krónikus dialíziskezelés, – részleges pericardiectomia krónikus urémiás betegekben, – különböző arteriovenosus sönt típusok a hemodialízis kezeléshez, amelyek Littman műtétten könyvében kerültek ismertetésre, – a „Szeged-műve” kifejlesztése, – a dél-magyarországi szatellita dializáló állomások hálózatának kialakítása, – világirodalmi prioritást jelent a regenerált dializátorok ózonfertőtlenítése.

Tudományos munkássága: művi méregtelenítés, hemodialízis, transfúziológia. Több, mint száz magyar, számos idegen nyelvű folyóirat és könyvbéli publikációja mellett három

önálló könyve jelent meg. 1994-től 2005-ig a Transzfúzió folyóirat szerkesztője.

1967-ben az Orvostudományok kandidátusa. („Módosított Alwall művesével szerzett klinikai és kísérletes tapasztalatok”.)

1985-ben az orvostudományok Doktora fokozatot nyerte el: „A hemodialízis eredményességét meghatározó tényezők és ellenőrző módszerek” c. disszertációval.

Dr. Gál György a magyar és a nemzetközi sebész-, nephrologus, hematológus társaság tagja, a Magyar Nephrológiai Társaság tiszteletbeli elnöke. A Transzfúziológiai Szakvizsga Bizottság tagja, a Szegedi Akadémiai Nefrológiai Bizottság elnöke volt.

Állami elismerések:

„A Munka Érdemrend” ezüst fokozat (1977) A szegedi vérellátó intézet új épületének megnyitása alkalmával.

„A Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti-keresztje” (1999).

Tudományos díjai:

Orvosi Hetilap Markusovszky Díj 1971-ben és 1990-ben.

Magyar Nephrologus Társaság Korányi Sándor Díj (1995).

Magyar Hematológus és Transzfúziológus Társaság Kubányi Endre Díj (1996).

Pro Universitate Díj (2002, Szeged).

Akadémiai Emlékplakett (2003, Szeged).

**PROF. DR. VAS ISTVÁN
(1926–2006, Nekrológ)**

Múlt év október 14-én hunyt el Budapesten a peritoneális dialízis úttörője, a nemzetközileg elismert magyar származású nefrológus.

1926-ban született Budapesten, kereskedő család második gyermekeként. Életét a történelmi sorsfordulók döntően meghatározták. Alig érettségizett le 1944-ben a fizikusnak készülő ifjú, munkaszolgálatra hurcolták Erdélybe. A táborból megszökve az orosz vonalakon keresztül Bukarestbe menekült, majd a fizika helyett Kolozsvárott kezdett orvosi tanulmányokat - mivel ez volt az egyetlen hozzáférhető egyetemi diszciplína. 1945-ben Budapesten folytatta orvosi tanulmányait, s 1950-ben végzett. Érdeklődése a végzés után az akkori honvédség kötelékében végzett járványügyi munka három éve alatt fordult az immunológia-mikrobiológia felé. 1956-ban szerzett kandidátusi (PhD) címet, munkáját itthon azonban már nem folytatta. Az 1956-os forradalom napjaiban feleségével a hematológus Magdival (Raditz Magdolna) együtt Bécsbe emigrált, ahonnan a Rockefeller alapítvány ösztöndíjával Montrealba került, a McGill egyetemen kezdett dolgozni. Három évvel később - a nyelvi és beilleszkedési nehézségeket tekintve igen rövid idő múlva - már mikrobiológiát oktatott ugyanott. 1972-1975 között a McGill egyetem Immunológiai és Mikrobiológiai tan-

székét vezette. 1977-ben Torontóba költöztek, ahol a később a peritoneális dialízis (PD) Mekkájaként elhíresült Toronto Western Hospital (TWH) mikrobiológiai osztályának vezetője lett. Szakmai kapcsolata innen datálódik az Oreopoulos irányítása alatt a TWH-ban szárnyait bontogató peritoneális dialízis programmal. Az akkoriban nem ritka PD-peritonitisek, a kifolyó oldatok fehérvérsejtjeinek, kórokozóinak tanulmányozása alapozta meg élethosszig tartó szakmai és emberi kapcsolatukat, melyet az Oreopoulos által írt nekrológ is (1) hűen tükröz.

Klinikai és laboratóriumi vizsgálatai alapján kidolgozta a PD-peritonitisz diagnózisának mai napig érvényes kritériumait: 1. legalább 75%-ban fvs-ket tartalmazó zavaros kifolyó oldat, 2. hasi fájdalom 3. tenyésztéssel igazolt kórokozó jelenléte, melyek közül kettő már elegendő a diagnózis felállításához. Elsőként dolgozott ki diagnosztikus és terápiás döntési sort (algoritmust) a peritoneális infekciókra, e tárgyban számos közleményt írt, világszerte számos előadást tartott. A nemzetközi PD társaság (ISPD) alapítójaként az ISPD első négy PD-peritonitis útmutatóját ő állította össze, melyek a Társaság folyóiratának (Peritoneal Dialysis Bulletin, majd - Vas keresztnévvel - Peritoneal Dialysis International) legtöbbet idézett

közleményei lettek. A KD Nolph által kiadott első PD kézikönyv infekció-fejlesztését is ő jegyezte. Klasszikus hivatkozássá vált a Kidney International által vezetett 1983-as, a PD-peritonitist tárgyaló „Nephrology Forum”-a. Személyes közlésekből ismert, hogy alapvető része volt az Oreopoulos nevéhez kötődő és a Baxter céggel együtt fejlesztett zsákos CAPD rendszer (1978) kialakításában, mely a peritonitisz epizódok drasztikus csökkentése és a biztonságos otthoni alkalmazás révén a kezelési mód világméretű terjedését megalapozta. Lépést tartott kora eszközeivel: számítógépes PD regisztert, az infektiiv szövődményeket nyilvántartó programot fejlesztett már a 90-es évek elején.

Kutatásai mellett szenvedélyes és betegközpontú klinikus, a mai értelemben vett infektológus is volt. A betegellátástól nyugdíjazása után sem tudott elszakadni: az 1992-ben már több mint 250 CAPD beteget ellenőrző torontói PD ambulancián gyógyított, amit számos tanítványa egyikeként személyesen is tapasztalhattam. Határozott, jó humorú, nyitott egyéniségét betegei és az általa mindig nagyrabecsült, nővér-munkatársak is nagyon szerették. Alapelve volt, hogy a nővérek a PD betegek ellátásában az orrossal egyenrangú, sőt sok esetben a legfontosabb szereplők. Utóbbi gondolat döntően vezérelte hazai munkás-

ságát, melyet a rendszerváltás után először Torontóból hazalátogatva, majd feleségének halála után –sajnálatosan rövid ideig – Budapesten letelepedve fejtett ki. A 90-es évek elején még mindig az üveges-infúziós rendszer csapdjában vergődő hazai PD kezelést végző hazai nefrológusok kanadai továbbképzését támogatta. Munkájukat több mint tíz éven át önkéntes konzultánsként segítette, a nehéz esetek mindennapi megoldásától a tudományos előadások, közlemények írásáig.

Alapelvének hazai megvalósulásaként indultak meg 1999-től a gánti or-

vos-nővér PD továbbképzések és az újpesti PD-konferenciák, melyeknek Polner Kálmán főorvossal együtt meghatározó egyénisége volt. A 90-es évek elejétől inspirálója és résztvevője volt szinte minden hazai PD aktivitásnak (MANET Kongresszusok, DNN, PD továbbképzések Gánt, Diósjenő, Tata, Szent Margit Kórház). Lelkes szakmai támogatója és rendszeres előadója volt a Debreceni Nephrologiai Napoknak, melynek szervezőjével baráti kapcsolatot ápolt. Az elmúlt években a Baxter Hungary munkatársaként segítette számos hazai PD központ első lépéseit, a kezelési mód terje-

dését. Sajátos stílusú, humorral fűszerezett, anglo-magyar előadásait, közvetlen, humánus, minden témára nyitott reneszánsz egyéniségét valamennyien nagyon hiányoljuk, akik ismertük. Adeera Levin méltatásához (1) csatlakozva: távozásával egy korszak zárult le a nemzetközi nefrológia – és a mi életünkben is.

Dr. Zakar Gábor

Irodalom

1. Oreopoulos DG. Obituary Stephen Vas, PhD (1926-2006): „Vas-Peritonitis”: a Pioneer in CAPD Peritonitis. *Perit Dial Int* 2007; 27:1-3.

PROF. DR. ROSIVALL LÁSZLÓ szakmai életrajza

Dr. Rosivall László egyetemi tanár (1991–) a Semmelweis Orvostudományi Egyetem volt rektora, (1995–1996), az Európai Tudományos és Művészeti Akadémia rendes tagja (2006–).

Az SE-MTA Nephrologiai Kutató Csoport vezetője 1949-ben született Budapesten.

1973-ban a Budapesti Orvostudományi Egyetemen szerzett diplomát „summa cum laude” minősítéssel. 1980-ban kandidátus, 1987-ben pedig az orvostudományok doktora lett. Vendégkutatói, illetve vendégprofesszori meghívással összesen több mint öt évet töltött a Bergeni, az Alabamai, a Harvard, a Montpellier-i, a Heidelbergi és a Tulane Egyetemen.

Tudományos oktató és kutatóként létrehozta a Semmelweis Egyetemen a Nephrologiai Kutató és Képző Központot (1987–). Nephrologiai PhD programját elsők között akkreditálták (1993).

E programban eddig 30 PhD végzett, ebből 19-nek ő volt a témavezetője. Ezenkívül irányításával 2 kandidátusi disszertáció is született. 1994-ben létrehozta a Budapesti Nemzetközi

zi Nephrologiai Iskolát, melyet a szakma ma Európa legjobb továbbképzőjének tart.

Érdeklődési területe: a veseműködés és a vérnyomás szabályozás élet- és kórélettana a molekuláris szinttől a betegekig.

Legfontosabb tudományos társasági funkciói:

A Magyar Hypertonia Társaság alelnöke (1992–2005), budapesti titkára (2006–) a Magyar Élettani Társaság vezetőségi tagja (1990–), a Nemzetközi Nephrologiai Társaság

COMGAN Bizottság tagja (1993–), a Közép-Kelet Európai Oktatási Bizottság alelnöke (2000-2005), illetve a Nemzetközi Oktatási Bizottság tagja (2001–), a Nemzetközi Kórélettani Társaság tagja (1991–, Veseszekciójának elnöke 1993–, vezetőségi tagja 2004–, pénztárosa 2006–), MTA Állatkísérleti Bizottság tagja (2002–), MTA köztisztviselői közgyűlési képviselő (2004–), MTA Elméleti Orvostudományi Tudományos Bizottság tagja (2005–).

zi Nephrologiai Iskolát, melyet a szakma ma Európa legjobb továbbképzőjének tart.

Legfontosabb közéleti funkciói:

ETT Nephrologia, Hypertonia, Pulmonologiai Bizottság elnöke (1993–96), OTKA Élettani Bizottság tagja (1991–), titkára (1998-2000), elnöke (2001–2004), Kollégiumi tagja (2005–), a Magyar Vese Alapítvány alapító elnöke (1987–), MTA Doktori Bizottság tagja (1995–2000), Szabó György Alapítvány Kuratóriumi tag (1998–), Magyar Orvosok Nemzetközi Akadémiájának magyar elnöke (1998–), nemzetközi elnöke (2001–), számos nemzetközi kongresszus szervező és/vagy tudományos elnöke, (pl: EDTA tudományos bizottság elnöke (1986), MNT Nagygyűlés elnöke (1995), MHT Kongresszus elnöke (2003), EDTA Kongresszus Tudományos Szervező Bizottsági tagság (Bécs 2003, Glasgow 2006), nemzetközi angiotenzin kongresszus elnöke (1989), IV. ISP Kongresszus Tudományos Bizottság elnöke (2002), felkért nemzetközi kongresszusi szimpóziumok szervezője (pl. ISP Lahti (1998), ISP Peking (2006), EKRF Bergamo (1996), ISN (1999), EDTA-EKRF (2000, 2001)

Szerkesztő Bizottsági tagság:

Experimental Nephrology (1993–2000), Medical Science Monitor

(1996–), Hypertonia és Nephrologia (1997–), Calcium és Csont (1998–), Acta Physiologica Hungarica (1998–), Current Hypertension Reports (2001–), Progress in Medical Research (2003–), Orvosképzés (2005–), Journal of Pathophysiology (2005–), Kidney and Blood Pressure Research (200–), Cardiology (2006–).

Legfontosabb tudományos eredményei:

Legtöbbször idézett munkái a veseműködés szabályozása, illetve a lokális renin-angiotenzin rendszerrel kapcsolatban születtek. Elsőként írta le az afferens arteriola disztális szakaszán található fenestrált endothelt, jellemezte a juxtaglomeruláris apparátus intersticiális folyadék mozgását. Az ő nevéhez fűződött a short loop feedback mechanizmus leírása és működésének bizonyítása. Elsők között bizonyította a lokális renin-angiotenzin rendszer szerepét a glomeruláris hemodinamika szabályozásában, illetve az akut stresszfekély kialakulásában. Bizonyította, hogy míg a reglomeruláris keringés a vesén belül párhuzamos kapcsolási elrendeződést mutat az egyes rétegek között addig a posztglomeruláris keringés sorosan kap-

csolt, illetve, hogy a vesevelő vérellátása külső kérgi rétegekből is eredhet. Jelentős eredményei születtek az angiotenzin és a TGF-beta sejten belüli jelátviteli mechanizmusának feltárásával, illetve az angiotenzin rendszer betegeken történő alkalmazásával kapcsolatban is.

Eddigi jelentősebb kitüntetései:

Fazekas Mihály érem (1969), Népköztársasági ösztöndíj (1971–1973), Jendrassik díj (1990), Miniszteri dicséret (1991), Kiváló diákköri vezető (1991), Széchenyi ösztöndíj (1997–2000), Gömöri Pál emlékérem (1999), SOTE PhD Iskola emlékérem (2000), Magyar Egészségügyi Társaság emlékérem (2000), Vanderbilt Egyetem „Dean Medal” (2003), Nemzetközi Nephrologiai Társaság elnöki külön diploma (2003), Kiváló PhD oktató (2003), Török Eszter emlékérem (2004), Korányi Sándor emlékérem (2006).

Publikációi:

Eeredeti közlemény 116 (ebből magyar nyelvű: 29), összes impakt faktor: 198.014 összes idézettség: 1335, idézhető előadás: 311, könyv: 2, nemzetközi folyóirat supplementum szerk: 2, könyvfejezet és jegyzet: 72, szabadalom: 1.